توکنایز کردن (Tokenization)

توکنایز کردن فرآیندی در پردازش زبان طبیعی (NLP) است که متن را به واحدهای کوچکتر به نام "توکن" تقسیم میکند. این توکنها معمولاً کلمات، عبارات، جملهها یا حتی کاراکترها هستند. هدف از توکنایز کردن، ساده تر کردن تجزیه و تحلیل متن است.

مثال:

متن: "Hello, world! This is a test".

– توكنها: ["Hello", "world", "This", "is", "a", "test"] [

ریشه یابی (Lemmatization) و استمینگ (Stemming)

هر دو فرآیند ریشه یابی و استمینگ برای کاهش کلمات به ریشههای خود استفاده می شوند تا کلمات با اشکال مختلف به یک ریشه یا یایه مشترک تبدیل شوند. این کمک می کند تا تحلیلهای متنی بهتر انجام شود.

Lemmatization

Lemmatization کلمات را به شکل پایهای یا قاموسی خود برمی گرداند که به آن لِما (lemma) گفته می شود. این فرآیند معمولاً از دیکشنری ها و تحلیل های صرفی برای تعیین شکل پایه کلمه استفاده می کند.

مثال:

- كلمات: ["running", "ran", "runs"]

– لما: ["run"]

Stemming

Stemming فرآیندی است که کلمات را به ریشه یا استم (stem) خود برمی گرداند. این فرآیند اغلب با حذف پسوندها و پیشوندها انجام می شود و نسبت به Lemmatization ساده تر و سریع تر است، اما دقت کمتری دارد. مثال:

- كلمات: ["running", "ran", "runs"]

- استم: ["run"]

حذف كلمات توقف (Stopwords Removal)

حذف کلمات توقف فرآیندی است که کلمات بیاهمیت و پر تکراری که در اکثر جملات و متون وجود دارند و اطلاعات معنایی زیادی ندارند، از متن حذف میشوند. این کلمات معمولاً شامل حروف اضافه، ضمایر، حروف ربط و سایر کلمات رایج هستند.

مثال:

- جمله: "This is a sample sentence"

- پس از حذف كلمات توقف: "sample sentence"

حذف علائم نشانه گذاری (Punctuation Removal)

حذف علائم نشانه گذاری به معنی حذف کاراکترهایی مانند نقطه، کاما، نقل قول ها، علامت سوال و سایر علائم از متن است. این علائم معمولاً در تجزیه و تحلیل معنایی متن نقشی ندارند و حذف آنها می تواند به ساده تر شدن پردازش کمک کند.

مثال:

- جمله: "Hello, world! This is a test".

- پس از حذف علائم نشانه گذاری: "Hello world This is a test"

این تکنیکها برای بهبود کیفیت تجزیه و تحلیل متون در کاربردهای مختلف NLP بسیار مهم هستند. آنها به ما کمک میکنند تا متون را بهبود بخشیم و در نهایت نتایج دقیق تری را بدست آوریم.

Elbow Method:

ابتدا با استفاده از روش Elbow تعداد بهینه خوشهها را تعیین میکنیم. این کار با رسم نمودار تحریف (distortion)و اینرسی (inertia) برای تعداد مختلف خوشهها انجام میشود.

تعداد خوشه بهینه معمولاً در نقطهای است که نمودار Elbow تغییر زیادی را نشان میدهد.

K-Means Clustering

پس از تعیین تعداد بهینه خوشهها، مدل K-Means را آموزش میدهیم و خوشهها را پیشبینی می کنیم.

DBSCAN Clustering

با استفاده از DBSCAN که یک روش خوشهبندی مبتنی بر چگالی است، خوشهها را پیدا می کنیم.

پارامترهای eps و min_samples باید با توجه به دادهها تنظیم شوند.

Hierarchical Clustering

با استفاده از خوشهبندی سلسلهمراتبی و تعداد بهینه خوشهها، خوشهها را پیدا می کنیم.

برای مقایسه نتایج خوشهبندیها از معیار Silhouette Score استفاده می کنیم. این معیار به ما کمک می کند تا کیفیت خوشهبندی را ارزیابی کنیم.

Silhouette Score یکی از معیارهای رایج برای ارزیابی کیفیت خوشهبندی است. دلایل استفاده از این معیار عبارتند از:

اندازه گیری جدایی و فشردگی

- Silhouette Score به طور همزمان میزان جدایی (separation) خوشه ها از یکدیگر و میزان فشردگی (cohesion) نقاط درون هر خوشه را ارزیابی می کند. این معیار به ما می گوید که چقدر نقاط داده در یک خوشه به مرکز خوشه نزدیک هستند و چقدر خوشه ها از هم دور هستند.

بازه نمرهدهي واضح

- Silhouette Score عددی بین -۱ تا ۱ است. نمرات نزدیک به ۱ نشان دهنده خوشه بندی خوب، نمرات نزدیک به ۰ نشان دهنده خوشه بندی نامشخص، و نمرات منفی نشان دهنده خوشه بندی ضعیف و اشتباه است. این بازه نمره دهی واضح، تفسیر نتایج را آسان می کند.

عدم نیاز به برچسبهای واقعی

- برخلاف برخی از معیارهای دیگر ارزیابی (مثل دقت و Silhouette Score)، Silhouette Score نیاز به برچسبهای واقعی ندارد و می تواند بدون دانش قبلی از ساختار دادهها استفاده شود.

روش tf-idf یکی از رایج ترین روشهای محاسبه وزن کلمات در یک متن است که برای استخراج مهم ترین کلمات یا اصطلاحات از متنها استفاده می شود. این روش بر پایه دو مفهوم اصلی فراوانی تکرار کلمات و برخورد معکوس سند استوار است.

- فراوانی تکرار کلمات (Term Frequency - TF): این مفهوم نشان دهنده تعداد ظاهر شدن یک کلمه در یک سند است. در واقع، tf می سنجد که یک کلمه چقدر در یک سند تکرار شده است.

- برخورد معکوس سند (Inverse Document Frequency - IDF): این مفهوم نشان دهنده میزان "مهمیت" یک کلمه در میان اسناد مختلف است. کلماتی که در اسناد مختلف زیاد تکرار شدهاند، معمولاً ارزش کمتری دارند چون توانایی تمایز بین اسناد را ندارند.

الگوریتم tf-idf برای محاسبه وزن هر کلمه در یک متن، از ضرب tf و idf استفاده می کند. وزن tf-idf یک کلمه در یک سند معمولاً به صورت زیر محاسبه می شود:

$$tf-idf(t,d,D) = tf(t,d) * idf(t,D)$$

که در آن:

- t نشان دهنده کلمه مورد نظر است.
- d نشان دهنده سند مورد نظر است.
- D نشان دهنده کل مجموعه اسناد است.

مزیت اصلی این روش این است که به کلماتی که در اسناد مختلف کمتر تکرار شدهاند و در عین حال در یک سند خاص زیاد تکرار شدهاند، وزن بالاتری نسبت میدهد. این باعث میشود که کلمات کلیدی یا اصطلاحات مهمتری که ممکن است در متنها کمتر تکرار شوند، به عنوان کلمات مهم تشخیص داده شوند.